

dvojitý posel

2021-XXII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Zanedlouho mě již nespátříte a zanedlouho mě opět uzzříte.“

Jan 16, 16

„To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“

Jan 16, 33

Bratři a sestry,

radujeme se z Kristova vzkříšení. Třebaže tato slova pronesl ke svým učedníkům Ježíš v době před pašijemi, je v celé kapitole právě jeho vzkříšení předznamenáno jako rozhodující zlomová událost, z níž pramení potěšení pro jeho věrné. Sem, nikoli ke druhému příchodu míří ta slova: „Zanedlouho mě již nespátříte a zanedlouho mě opět uzzříte“. Kristovo zmrtvýchvstání je chvíle, která je srovnatelná s chvílí, kdy se po bolestech již rodička raduje ze svého dítěte.

Nadějná slova do doby, kdy sledujeme statistiky mrtvých na Covid, do doby, kdy se opět zvyšuje napětí mezi mocnostmi a my si uvědomujeme, jak křehký a nesamozřejmý je náš život v pokoji a míru. Ale my si přesto smíme podržet důvěru, že smrt končí vzkříšením. To je text jedné mládežnické písně. Ne že život končí smrtí, ne že smrt bude vysvobozením z trápení, ale smrt končí životem. Hrob životu je dán, když vyšel z něj náš Pán ...

„To vše jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“

To jsou mocná slova! Máme dost odvahy a smělosti nechat se jimi povzbudit? Jaroslav Šimsa napsal v době svého věznění v Dachau, že „život by byl k zoufání, kdybychom nevěřili v Boží vedení dějin“.

Ale my věříme. Kristus vítězí, kraluje a vládne. I v úzkosti tohoto času smíme mít naději. Nad tím vším vítězí on. Je dárce pokojů, i když se chrastí zbraněmi a pandemie dosud trvá. Ale ten biblický pokoj, ten Kristův pokoj, není jen klid zbraní. Je to v našem dnešním kontextu důvěra, že se mu vposledu svět nevymkne z ruky, i když se dělo cokoli.

„Vzchopte se, já jsem přemohl svět.“ Možná že se tomu mnoho dnešních lidí vysměje. Ale zároveň nikdo nemůže nabídnout lepší možnost. Pokud to neplatí, pak skutečně v případě zániku tohoto světa není žádné pomoci, žádné naděje. Pak by

byla smrt definitivní tečkou a víc už nic. Ale Smíme vědět, že budoucnost světa i nás lidí je jediné v jeho rukou.

AMEN.

Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

otevíráte toto dvojčíslo v čase mnoha složitých politických her a otázek z nich vyplývajících. A pořad ještě také v čase covidové nejistoty a z ní vyrůstajícího hledání nejlepšího nastavení sborového setkávání. Pro většinu z nás právě víra představuje vnitřní kotvu v rozbořeném okolním dění. Je to pro nás podstatné, hledáme směr, chceme se každý týden zastavit u Pána Boha a zkontrolovat si, jestli nám dobře fungují naše duchovní GPSky. Právě proto, že je to pro nás tak důležité, se mnohdy lišíme v představách o tom, jak bychom jako křesťanský sbor měli v současné době, plné restrikcí a omezení, fungovat. Někteří z nás jsou vděční za všechny technické možnosti, které nám v dnešní době umožňují naslouchat Božímu slovu, ale také zprostředkovávají blízkost druhých v bezpečí domovů. Jiní touží po reálném setkávání byť v omezeném počtu a virtuální sborový život jim připadá jako chabá náhražka. Že je takto církev znejistěná ve svém životě, bylo patrné i ze zoom setkání amerických sborů presbyteriální církve a těch našich partnerských z ČCE, kterého jsme se někteří z nás před časem zúčastnili. Když jsme po úvodních podnětech k přemýšlení o způsobech bohoslužby v době pandemie byli náhodně rozděleni do skupinek k volné diskusi, oslovilo mě tam upřímné vy-

znání jedné sestry z Ameriky. Řekla: „Mожná bych se za to měla stydět, ale já chci buď všechno, nebo nic.“ Týkalo se to tedy právě sborového života a znamenalo to, že jí nevadí virtuální sborová realita, že naopak pro ni církevní prostředí s rouškami, bez možností zpěvu, objetí, kafe po bohoslužbách prostě není to, co jí v životě chybí. Na druhé straně stojí ti, kteří říkají: je potřeba žít křesťanský život všem vnějším podmínkám navzdory. Nenechat si zvenčí zavřít kostely, být si vědomi toho, že klíče od nich máme my.

Upřímně: za dobu pandemie už jsem svými názory byla na obou stranách. A nestydím se za to. Protože když ta sestra uvedla svůj názor tím, že by se možná měla stydět, bylo jasné, že už narazila na ty, kteří přesně vědí, jak se v dnešní době má správně křesťanský žít a patrně jí to už také sdělili. A uvědomila jsem si, jak snadno a rychle se přes to nejlepší úsilí být co nejbliž u Zdroje do našeho myšlení vkrádá potřeba posuzovat druhé, zlehčovat jejich víru, prosazovat svůj názor. A tím se právě od onoho Zdroje lásky, tolerance, služby druhým vzdalovat.

Přeji našemu sborovému společenství, aby mu názorové pestrosti navzdory nejvíc záleželo na Lásce i lásce.

Jana Vrajová

Sborový program na duben 2021 - online do odvolání

1. 4. čtvrtek	18.00	Pašije	
2. 4. pátek	9.00 a 11.00	bohoslužby Velký pátek	<i>Jan Lukáš</i>
4. 4. neděle	9.00 a 11.00	bohoslužby Boží hod velikonoční	<i>Jan Lukáš</i>
7. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
8. 4. středa	19.00	Sešlost	
9. 4. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	20.00	sborový čtvrtek	
10. 4. pátek	18.00	mládež	
11. 4. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
12. 4. pondělí	18.30	staršovstvo	
13. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
14. 4. středa	20.00	Sešlost	
15. 4. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	19.00	sborový čtvrtek	
16. 4. pátek	18.00	mládež	
18. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
20. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
21. 4. středa	20.00	Sešlost	
22. 4. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	20.00	sborový čtvrtek	
23. 4. pátek	18.00	mládež	
25. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
27. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
28. 4. středa	20.00	Sešlost	
29. 4. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	19.00	sborový čtvrtek	
30. 4. pátek	18.00	mládež	
2. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>

Zpráva z březnové schůze staršovstva

Staršovstvo zahájil pobožností Marek Vraj.

Probíhala velmi intenzivně příprava velko-nočních bohoslužeb – dvakrát v omezeném počtu, poprvé se streamováním. Všechny bohoslužby byly připraveny s vysluhováním Večeře Páně.

Organizaci online pašijí měla letos na starosti Eva Čejková.

Příprava na volby nového staršovstva: Sešla se volební komise. Zvažuje možnosti volby do staršovstva na dálku (v prvním kole). Volební komise by členy obešla před volbou staršovstva. Dispens od překážky příbuzenství pro Noemi Batlovou a Daniela Batlu byl seniorátním výborem schválen.

Náklo: Byly připraveny nové nájemní smlouvy se zvýšením nájemného o 40 %. I když smlouvy byly předem nájemníkům zaslány a nájemníci neměli námitek, při podpisu na tak vysoké zvýšení nájmu nepřistoupili. Souhlasí však se zvýšením nájmu o 20 % od května 2021. V následujících letech lze nájem zvyšovat podle zákona o 3 % ročně. Nájemníci stále preferují možnost,

abychom dům neprodávali. Jsou ochotni se podílet na investicích, které dům vyžaduje.

Zahraničí: Dvakrát se sešla česko-americká skupina. Společná konference se má konat v červenci 2023 v Olomouci. V neděli 23. 3. 2021 je možné se připojit na online setkání partnerských sborů z ČCE a Presbyterian Church. Rozhovor bude probíhat v angličtině. Promluví zástupci partnerských sborů. Diskutovat se bude o bohoslužbách v době pandemie, o zkušenostech, co se daří, co se nedaří, o prožitcích v této těžké době.

Strom před kostelem: Br. Jeništa upozornil na skutečnost, že před kostelem byl vysazen strom. Je to asi 3 metry vysoká olše. Obáváme se, že by strom v budoucnu mohl ohrožovat statiku našeho kostela. Nikdo sbor v této záležitosti neinformoval. Br. Bartušek připraví dopis na magistrát. Navrhujeme vysadit strom jinde u příležitosti 100. výročí postavení kostela. Jsme ochotni se podílet i finančně na výsadbě. Žádáme však o odstranění nevhodně vysazeného stromu před kostelem.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Narozeniny v dubnu

8. 4. Marta Vrbová	16. 4. Petra Hindošová	27. 4. Božena Kluková
9. 4. Inge Zvonečková	17. 4. Alena Zapletalová	
10. 4. Jana Lukášová	19. 4. Eva Holasová	
14. 4. Veronika Konečná	19. 4. Zdeňka Ryšavá	

Rozloučení

31. 3. jsme se rozloučili se sestrou Hildegonde M. Rijksenovou – 70 let.
 10. 4. jsme se rozloučili s bratrem Břetislavem Brázdou – 77 let.
 21. 4. jsme se rozloučili se sestrou MUDr. Miladou Smýkalovou – 95 let

2. 5. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
4. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
5. 5. středa	20.00	Sešlost	
6. 5. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	20.00	sborový čtvrtek	
7. 5. pátek	18.00	mládež	
9. 5. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
10. 5. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
11. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
12. 5. středa	20.00	Sešlost	
13. 5. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	19.00	sborový čtvrtek	
14. 5. pátek	18.00	mládež	
16. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
18. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
19. 5. středa	20.00	Sešlost	
20. 5. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
	19.00	sborový čtvrtek	
21. 5. pátek	18.00	mládež	
23. 5. neděle	09.00	bohoslužby s VP – Svatodušní - konfirmace	<i>Jan Lukáš</i>
25. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
26. 5. středa	20.00	Sešlost	
27. 5. čtvrtek	16.00	dorost	
	16.30	konfirmandi	
28. 5. pátek		NOC KOSTELŮ	
29. 5. sobota	18.00	staršovstvo s konfirmandy	
30. 5. neděle	09.00	bohoslužby – Výroční sborové shromáždění	<i>Jan Lukáš</i>
1. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
2. 6. středa	20.00	Sešlost	

Zpráva z dubnové schůze staršovstva

Schůze staršovstva byla zahájena úvodní pobožností Jany Vrajové – verš Mk 9, 33-36.

Harmonogram – zatím plánujeme online setkání, rozvolňování je velmi nejisté. Do pravidelného programu přibylo čtvrté online setkání (střídavě v 19 a 20 hod). Zazněl dotaz, zda by bylo možné i nadále bohoslužby v neděli konat fyzicky, podobně jako velikonoční, v omezeném počtu a streamovat. Toto řešení bude nabízeno v souvislosti s navyšováním kapacity přítomných v kostele.

Dozorčí rady Diakonie

Probíhá diskuze současných členů dozorčí rady z našeho sboru o smyslu dalšího pokračování spolupráce našeho sboru se střediskem. Vnímáme problém velmi rezervovaného postoje vedení střediska vůči spo-

lupráci s církví. O problematice se rozsáhle diskutovalo.

Technické věci

Výsadba dvou stromů před vstupní dveře do kostela bez našeho vědomí – informace o probíhající řešení – Odeslali jsme dopis na magistrát, v kterém jsme psali pouze o 1 stromu, ale jsou zasazeny 2. Jeden strom je nevhodného druhu (olše, která dorůstá výšky 5–6 m) zasazen na zcela nevhodném místě přímo u vchodu do kostela. Druhý strom není problematický. Br. farář domluví návštěvu na magistrátu, k ní by se připojil i A. Jeništa.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 21:20 modlitbou.

Dle zápisu Adély Gabrielové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Narozeniny v květnu

5. 5. Karel Kachtík	16. 5. Miloš Vítek	20. 5. Marek Vraj
9. 5. Pavel Kraus	19. 5. Libuše Janošíková	24. 5. Anna Chrastinová
12. 5. Martin Solich	19. 5. Helena Korandová	25. 5. Věra Obkráčilová
14. 5. Marta Schulmeisterová	20. 5. Zdeňka Blaťáková	26. 5. Dagmar Konečná
15. 5. Lubomír Jeništa	20. 5. Jaroslav Ryšavý	29. 5. Eva Blažková
15. 5. Marie Jiříčková	20. 5. Marta Solichová	

Pobožnost z dubnové schůze staršovstva

Marek 9, 33–36

Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.

Máme za sebou již druhé Velikonoce, které jsme prožili (většina z nás převážně) v online prostoru. Za možnost se setkat, byť v omezeném počtu v kostele, jsme byli všichni ti, kdo se v některém z termínů mohli setkat, jistě velmi vděční, přesto se ale velká část velikonočního zvěstování odehrávala sledováním nejen bohoslužeb, ale také nejrůznějších pořadů s velikonoční tematikou. Jistě mi za tu víc než roční zkušenost s „distančním zvěstováním“ dáte zapravdu, že nás občas přes obrazovku osloví něco, co bychom za normálního provozu třeba ani nevyhledali, nebo na co bychom nenarazili, ale teď na to prostě JE ČAS. Tak se mi letos podařilo na Sašovo doporučení zhlédnout muzikál Jesus Christ Superstar v brooklynské produkci. A jak nás občas osloví něco, co vlastně dobře známe, jen najednou je to (troufám si říct Božím Duchem) nasvíceno jinak, tak jsem i já byla mimo mnohé jiné pasáže dotčena písní, kterou známe a zpíváme jako K svobodě je dlouhé putování. Oni ji totiž v originálu zpívají učedníci při poslední večeři a zpívají něco o tom, že vždycky toužili být apoštoly a že věřili, že se jim to podaří, když to prostě zkusí. A že budou v důchodu psát gosply a žalmy, aby se o nich mluvilo i poté, co zemřou. A jsou v této své představě konfrontováni s Ježíšovým popisem jeho cesty utrpení.

Mně najednou, přiznávám, že v souvislosti s přemítáním o budoucím novém slo-

žení staršovstva i s přemýšlením o své roli ve sboru, vytanula konfrontace s přečtenou pasáží Markova evangelia: Kdo z vás chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech. Možná už jste to ode mě slyšeli, ale

snad to nevdá – nějak mám pocit, že na tato slova se v dnešní době klade v církvi málo důraz. Jistě jsme se za tu dobu, co jsme ve staršovstvu, každý trochu jinak setkali s nenápadným politikařením, protlačováním svých zájmů, své představy o tom, co je

podstatné pro sborové společenství, o nakládání s jeho majetkem, o preferencích, které bychom si měli postavit před oči. Pokud se to vše odehrává s upřímnou vnitřní touhou sloužit Pánu Bohu a pokorou a úctou k druhým bratřím a sestrám, kteří mě provázejí jako dar na mé cestě víry (protože, jak dobře víme, v Olomouci si jiný evangelický sbor nevybíráme), pak je to nakonec případnou součástí poctivě diskuse o směřování našeho sboru v jeho různorodosti. Kéž nám ale právě ta služebnost, Pán Bůh sám, neschází z očí, kéž je nám ctí a radostí mu sloužit, i když jsme zahlceni prací pro obživu, kéž přibývá těch, kteří se budou chtít přidat svou prací tak, aby v návaznosti na rozsáhlou diskusi o tom, co by se mělo dělat jinak, po otázce – a kdo to teda udělá?, nerozhostilo trapné ticho.

Za tohle se modlím a tohle s důvěrou v Boží milost vyhlížím i pro nové, možná nesnadné období, které naši církve, náš sbor, naše staršovstvo a každého z nás jednotlivě čeká.

Jana Vrajová

Poděkování dětem

Milé děti!

Ráda bych vám poděkovala za všechna srdíčka a práníčka, kterými jste poděkovaly těm v první linii.

Překvapily jste nás – bylo jich hodně.

Rozdělili jsme je pro zdravotníky, hasiče, vojáky, strážníky a do Domova pro seniory.

Na všech těchto místech už je mají. Teď již se modlím, aby přinesly radost a povzbuzení všem, kteří to teď potřebují.

Vám všem, kteří jste malovali a tvořili, ještě jednou DĚKUJI.

Platí pro vás verš z naší Nedělní školy:

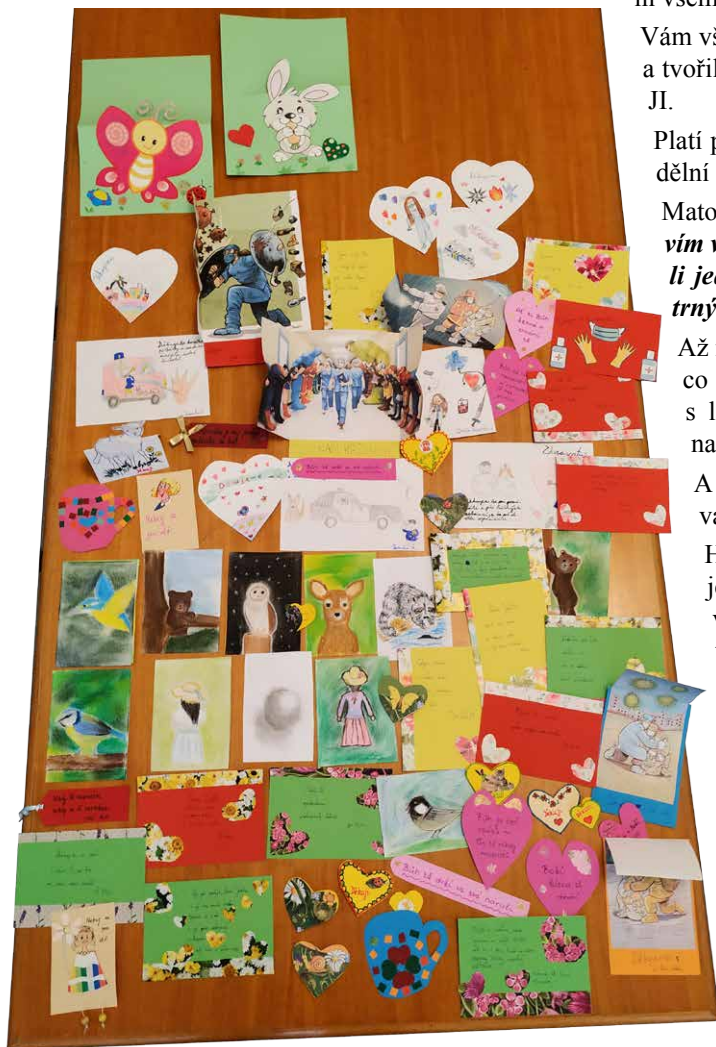
Matouš 25, 40 *Amen pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto nepatrných, MNĚ jste učinili.*

Až mě zase něco napadne, co byste mohly někomu s láskou udělat – tak se na vás obrátím.

A nebo napadne něco vás?

Hodně radosti, pokoje, nápadů a trpělivosti v covidové době přeje teta Růženka

PS: spočítá někdo, kolik těch poděkování vlastně bylo?

Volba na dálku - Výroční sborové shromáždění 2021

Z církevních řádů:

Při volbě staršovstva konané prostřednictvím kandidátní listiny, podle odst. 5 mohou členové s hlasovacím právem volit na dálku, pokud o tento způsob volby včas požádají. Pro volbu na dálku platí tato pravidla:

a. Žádost o volbu na dálku musí být podána nejpozději 14 dní před konáním sborového shromáždění předsedovi nebo místopředsedovi staršovstva.

b. Členy sboru, kteří o možnost volby na dálku požádají, navštíví nejpozději den před konáním volebního shromáždění dva pověřeni členové staršovstva nebo staršovstvem zřízené volební komise, seznámí je s kandidátní listinou, pravidly volby a umožní jim tajné hlasování. Člen sboru, volící na dálku, vloží upravenou kandidátní listinu do připravené obálky označené nápisem VOLBA a zalepenou obálku předá pověřeným členům staršovstva nebo volební komise.

c. Pověření členové staršovstva nebo volební komise jsou povinni zajistit předání všech obálek, které obdrží od členů sboru volících na dálku, zvoleným skrutátorům.

Spolu s obálkami předají skrutátorům také seznam členů, kteří o volbu na dálku požádali, a prezenční listinu se jmény a podpisy členů, kteří se volby na dálku zúčastnili.

d. Hlasy odevzdané na dálku jsou platné pouze v případě, že sborové shromáždění schválí volbu stejnou kandidátní listinou, prostřednictvím které byla provedena volba na dálku podle písmene b).

e. Hlasy, které byly odevzdané na dálku, budou započteny pouze v prvním kole volby. V něm se počet voličů přítomných ve shromáždění zvýší o počet hlasů odevzdaných na dálku.

f. Počet žadatelů o volbu na dálku a počet hlasů odevzdaných na dálku musí být výslovně uveden v zápise o vykonané volbě.

Při letošní volbě staršovstva lze podle výše uvedených církevních řádů volit na dálku. Bratři a sestry, pokud víte o někom, kdo by chtěl tuto možnost využít, sdělte to prosím bratru faráři nebo bratru kurátorovi.

-nb-

Milí bratři, milé sestry,

během tohoto roku se má do Olomouce přistěhovat sestra Romana Sedláčková, která žila 10 let v Německu a nyní se plánuje vrátit. Pochází z Krnova, byla aktivní členkou tamějšího sboru a ráda se připojí ke sboru našemu. Požádala mne, abych ve sboru oznámil, že v souvislosti s návratem hledá práci a bydlení. Má představu podnájmu v bytě 2 + 1, pokud možno ne v panelovém domě, nejlépe s verandou a případně s možností využívat kousek zahrady. Povoláním je zdravotní sestra s 37letou praxí. Kontaktuje samozřejmě příslušné instituce, ale vedle toho se rozhodla přednést svůj dotaz i prostřednictvím Posla. Pokud byste o něčem věděli, dejte prosím zprávu.

Jan Lukáš, farář

...nad kandidátkou do nového staršovstva...

Dostala se mi do ruky zajímavá kandidátka olomouckého sboru – „Kandidáti do staršovstva 2021“. 18 jmen, 18 krásných vizitek, 18 mně milých tváří. Pročítám ji pomalu a pečlivě a čím dál víc ve mně sílí pocit úžasu a dojetí. Pěkně dlouhý seznam ochotných lidí dělat něco pro „náš“ sbor mě „dostal“, dnešním jazykem řečeno. Měla jsem velkou radost. Současně mnou projelo jako jedním dechem úlevné vydechnutí, že nejsem mezi těmi, kteří se budou muset rozhodovat, komu dát písmenko „S“ a komu „N“. Byla by to pro

mě nesnadná volba a s jistotou bych do ní šla s prosbou „děj se vůle Páně“, abych se na to rozhodování pořádně vyzbrojila.

Všem kandidátům přeji nadějně očekávaní věci příštích, Boží blízkost ať vás chrání a provází požeňáním veškeré dílo, do kterého se pustíte. Všem voličům přeji totéž. Boží blízkost a požeňání pro věci, které budete muset udělat.

Jana Rumlová,
15. dubna 2021

**Naši přátelé Charlotte a Friedhelm Borggrefovi a Velikonoce 2021
„Je důležité stát tam, kam nás Bůh postavil“
(Das Wichtigste sei, zu stehen, dort wo Gott uns hingestellt hat)**

Letos uplynulo již 55 let od doby, kdy jsme se poprvé setkali s br. farářem Friedhelmem Borggrefem z Ludwigshafenu. Přijel do Olomouce projednat pomoc německých církví našemu sboru při opravě střechy kostela. Jím zprostředkovaná finanční pomoc umožnila přistoupit k nákladné investici, na kterou jinak v té době olomoucký sbor neměl síly. Br. farář Borggrefe našel v olomouckém sboru řadu přátel, a tak započalo vzájemné partnerství mezi Friedenskirche v Ludwigshafenu a naším sborem.

Dnes už partnerství formálně utichlo, ale skutečné přátelství bude trvat, dokud jsou zde naši milí Borggrefovi. Pro ně nic neutichlo, po kontaktu touží, o Olomouci chtějí vědět a dávné přátelství udržují. I my se snažíme psát o sboru, o rodině, o životě. I když se korespondence přesouvá do osobní roviny, přejeme si, aby to našlo ohlas i ve sboru, především mezi pamětníky.

Děkujeme za známku života, děkujeme za krásný dopis, píšete tak pečlivě, děkujeme – tak začínají Borggrefovi své dopisy.

A v průběhu času

Cítíme, že náš vztah a vztah se sborem

v Olomouci je pevný a že to tak zůstane. (2018)

Doufáme, že budeme náš krásný vztah ještě dlouho pěstovat.

Nesmíme dovolit, aby se naše kontakty přerušily. (2020/5)

Toužíme po kontaktu s Olomoucí. (21/2)

Letos přišlo krásné přání k Velikonocům, Ostergruß. Zde je:

Nyní máme před dveřmi již druhou Korunu - Velikonoce. Ta nám vypráví o Ježíšově Zmrtvýchvstání. A já jsem pochopil teprve nyní, jak úzce je Vzkříšení svázáno se svátkem Pesach a s příběhem vysvobození Izraele. A pochopil jsem, jak nás Bůh osvobozuje z hrobů beznaděje a hladu po životě a bere nás na cestu do zaslíbené země. Dokonce padají hradby Jericha a nebezpečí pouště jsou přemožena. To jsou nádherně realistické obrazy naděje. A spolu s Velikonočními svátky s příběhem Ježíšova Vzkříšení se to

pro nás osobně stává skutečným, když se díváme na náš hrob, naše utrpení a naši osamělost. A tím se otvírají dveře pro radost.

V letošním roce s vděčností vzpomínám Dr. Borggrefe na svou ordinaci, od níž uplynulo již 65 let. Tuto událost si připomněl spolu s širokou rodinou i přáteli letos 26. 2. 2021. Zápis v jeho deníku nám umožňuje aspoň trochu navodit atmosféru této děkované slavnosti:

Byl to krásný okamžik v této temné době. Zavřené dveře kostela se otvírají pro nás, dva staré lidi. Z 9 mladých lidí (vidíme je na obrázku) kteří tehdy nastupovali do služby, zbýváme už jen dva, pastor Peschel a já. Tehdy byl také v tomto kolegiálním kostele v Landau pokřtěn náš Thomas... Byl to krásný moment našeho života. Stát před oltářem. Vzpomínat s vděčností. Charlotte drží růži. Friedhelm a Thomas jsou v lavici, Helmut Peschel s dcerou Annetou a Jürgen Mayer.

Varhanice hraje a my zpíváme „Pojďme za Ježíšem“. ...Děkan Jahнке uvažoval: To nejdůležitější je zůstat stát tam, kam nás Bůh postavil. Ve svém slovu se Jürgen zamýšlel nad tím, jak se každý z nás účastnil budování Božího města na vypůjčené půdě. Hlavou mi táhnou mnohé myšlenky. Církev, do jejíhož řádu jsem byl kdysi postaven, je dnes jiná. O Thomasovi v kostele v r. 1957. Martin tehdy před oltářem udělal salto. Byla to bohoslužba pro děti. Všichni se smáli.

Je vždycky krásné, když i dospělé děti udržují blízký vztah s rodiči. A tak je tomu i u Borggreffů.

Dělá nám velkou radost, že máme s našimi třemi dětmi tak srdečný vztah. Na Zelený čtvrtek a Velký pátek nás navštíví Thomas z Utrechtu. Na Hod Boží Velikonoční nás zve na oběd Martin a v květnu přijede za námi z Berlína naše dcera Almut. Našich 5 vnuček si hledá své místo a je krásné, když vidíme, s jakou kreativitou a odvahou tak činí.

Pak přidává úvahu o mladé generaci:

Pozoruji, jak se pro nás čas mění. Především máme stále užší kontakty s mladou generací a vidíme, jak je to pro mladé těžké pohlížet na své nyní už vyšší vzdělání z hlediska nutnosti být úspěšnými. Tím vznikají velké ztráty. To mi také připomíná dobu, kterou Izrael trávil v poušti. A tady musí člověk doufat pouze ve vysvobození.

Spolu s Friedhelmem a Charlottou se radujeme z toho, že jsou zdraví a stále zvládají denní povinnosti bez pomoci druhých.

Charlotta i já máme jasno. Bůh je k nám dobrý. Lidé z církve se o nás příliš nestarají. Zvládáme nákupy, chodíme na procházky okolo Rýna a zajedeme na falcké vinice a cítíme se dobře. Ani lékaře nyní nepotřebujeme. A zahradu můžeme bez cizí pomoci

jakž takž udržovat v pořádku. Hodně čteme, píšeme dopisy a udržujeme stále přátelství, kterých je méně a méně....

Nakonec pár novinek z Friedenskirche. Na rozdíl od Olomouce mají i v této době bohoslužby každou neděli. Ovšem hygienická opatření jsou stejná jako zde – rouška, rozestupy, registrace pro omezený počet lidí. – Mají nové staršovstvo – Pro 1350 členů sboru 7 starších.

Zdravíme Vás i digitální Velikonoční sbor v Olomouci a přejeme radostné svátky.

Friedhelm a Charlotte

Tak končí svůj pozdrav do Olomouce manželé Borggreffovi. A my jim přejeme, aby si ještě dlouho užívali svého požehnaného života ve zdraví a v plné životní síle.

Iva Marková a Eva a Jan Bartuškoví

Vzpomínka na významnou osobnost světového protestantismu, paní farářku Drs. Hildegundu M. Rijksen

Byla to vděčná žena. Za každou pomoc svých přátel bývala nesmírně vděčná. Ale ne tak, jen když se dostalo pomoci jí, ale když viděla, že její přátelé pomáhají druhým a nejvíce nuzným, těm, kteří bývají z jakýchkoliv důvodů na okraji společnosti.

Narodila se 28. 12. 1950 jako Hildegonda Martgaretha Rijksen v holandském Zandeeijku do rodiny zdravotní sestry Trentje Brouer a policejního úředníka Hendrika Rijksena. Má ještě tři sourozence, bratra Henka, sestru Lydu a sestru Eveline.

Drahá Hildegonda započala svoje studium v osmiletém gymnáziu. Nejprve směřovala k novinářině, ale krátce na to ji oslovila filozofie, dějiny lidského myšlení, dějiny vážné hudby, humanismus a teologie. U teologie nakonec také zůstala.

V počátku působila jako farářka reformní evangelické církve Jana Kalvína v Holandsku. Když se ještě v Nizozemí seznámila s učením Jana Husa, rozhodla se pro studium češtiny, aby tak textům reformního učence ještě více rozuměla.

V roce 1984 obdržela pozvání od Husitské teologické fakulty k návaznému studiu v ČR. A Hildegonda nezaváhala. Odjela

do ČR, kterou si zamilovala. Krátce působila jako farářka Husitské církve v Olomouci. Na tuto službu ale vzpomínala nerada. Prosažovala pokoru, podporovala nuzné a nemocné.

Chtěla zadat podněty ke změnám, tak, aby to byl viditelný Kristus, kdo žehná člověku, aby to byl on, kdo je uprostřed sboru ten nejmocnější a nikoliv člověk. Dbala také o modernizaci Božího domu. Žádala své krajany v Holandsku o sbírku na opravu kostela. Díky ní tento svatostánek vzkvétal. Mezi věřícími byla velmi oblíbená a požívala obecného respektu. Představitelé Husitské církve však měli docela jiný názor a tak sestra Hildegonda musela z podnětu

představitelů církve odejít.

Záhy spoluzakládala centrum ekumenického setkávání a dialogu křesťanů a židů v Olomouci, jehož se stala ředitelkou. Centrum ekumenického setkávání a dialogu se zabývalo mimo jiné dialogem židů a křesťanů a také dějinami židovsko-křesťanských vztahů v minulosti i současnosti. Pozornost věnovala též vztahům mezi židy a muslimy.

Židovství ji velice oslovovalo. Spolupracovala s židovským muzeem v Praze

a s dalšími židovskými organizacemi doma i v zahraničí. Židovský lid si její práce nesmírně vážil.

Paní doktorka Hildegonda Rijkšenová rovněž po celou dobu působení v České republice spolupracovala s nadačnickými fondy v Holandsku, jejichž prostřednictvím zakládala projekty na edukaci potřebných na Ukrajině, z níž také zajistila studentům studium na Olomoucké VOŠ Caritas. Vzpomeňme za všechny studenty alespoň paní Olesyu Zhupnyk z Lopatyna, Lvovské oblasti, kterou v rámci studijní podpory ubytovala ve svém bytě a která se posléze stala vedoucí projektu na záchranu a edukaci dětí na Ukrajině a která s Hildegondou nadále spolupracovala.

V neposlední řadě byla sestra Hildegonda velkou oporou bezdomovcům, které ze svého skromného příjmu podporovala,

v zimě zakupovala pro potřebné nocleženky, přispívala na ně a také poskytovala stravu a pomáhala zajišťovala sociální pomoc pro osoby bez domova. Všichni tito lidé jí oslovovali křesťním jménem a vždy když procházela městem, srocovali se kolem ní, projevovali jí úctu a vděk a svěťovali se jí se svým trápením.

Milovala lidi, snažila se lidstvo sjednotit, neměla ráda rozdělování a rozčleňování lidských bytostí.

Svou nemoc snášela statečně. Nikdy jsem ji neslyšel nad sebou naříkat. Byla však nešťastná, že nemůže dělat to, co dělávala dříve. Učit, přednášet, setkávat se s lidmi, chodit za přáteli. Pro to dokázala plakat.

Když to bylo možné, chodili jsme často na procházky do přírody, kterou tolik milovala. Když už nemohla ani mluvit, používa-

Se sestrou farářkou Hildegondou jsme se rozloučili v našem kostele ve středu 31. 3. 2021. Pohřební shromáždění v kruhu nejbližších vedl br. farář Petr Maláč.

la ke komunikaci úsměvy a pohlazení. Byli to okamžiky povzbuzení, jako by chtěla říci, že se nemusím bát víc, než ona a že je spokojená s péčí o ni. Nacházím útěchu v tom, že odešla ze života doma, tak jak si přála, že nebyla na jeho konci opuštěná a zastrčená za zdmi sanatoria či nemocnice. A mohla pociťovat oporu, podporu a lásku, kterou si tato křehká, zároveň však odvážná a pevná žena zasloužila.

Nezapomeňme však, že z našeho života odešel služebník Boží. Hildegonda byla nositelkou farářského svěcení. Ve své tělesné blízkosti jsme měli vyslance, který nám žehnal a posvěcoval naše životy. Přinášel naše děti ke křtům a křtil je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, pohřbíval naše souvěrce, rodiny, otce i matky a modlil se za ně, aby za svůj odevzdaný a naplněný život vešli do Božího království. Hildegonda kázala

Boží pravdu, Boha samotného, budovala pokoj mezi lidmi a usmířovala je.

Věříme tedy, že naše drahá zesnulá sestra Hildegonda spočinula v náručí Boží a že již hledí na Jeho tvář a sytí se jeho zjevem.

Nezapomeňme na tuto křehkou a věrnou služebnici, která sloužila stejně tak velikou láskou Bohu i člověku.

„Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“

Není tedy nic, co by dokázalo zpřetrhat naše osobní pouto k druhému člověku, byť již není mezi námi, ale s námi zůstane do konce našich životů. Jeho památka nikdy nezanikne a u Boha věčně přetrvává....

*Benjamin Zigmund - syn
31. 3. 2021/zkráceno/*

Vzpomínka na Miladku Smýkalovou

Sestra Miladka, věrná členka sboru, která žila v posledních letech v Domově seniorů ve Chválkovicích, zemřela v neděli 11. dubna. Patřila k našemu sboru neodmyslitelně jako výrazná osobnost. Účastnice setkávání Seniorklubu, společných sborových akcí a také pobytů na Sola Fide a Sola Gratia. Vždy usměvavá a pohodová žena, která minimálně mluvila o svých potížích a nejprve se vždycky zeptala, jak se daří druhým. Vždy dovedla obhájit svůj názor na cokoli. Pilně studovala náboženskou literaturu z mnoha zdrojů. Její manžel

byl historik a i v této oblasti měla hluboké znalosti.

Nejlépe ze všeho však její duchovní zakotvení vystihuje modlitba, kterou pronesla při jedné z návštěv sester z křesťanské služby. Chválila Boha a děkovala svým blízkým, ale také těm, které jí Pán poslal na závěr života: „Pane Bože, díky za to, že se o mně tady tak pěkně starají.“

Miladko, děkujeme Bohu za Tvůj život. Pokusíme se

Tě napodobovat ve Tvé skromnosti a toleranci, v lásce k Bohu i bližním.

Jana Lukášová

Čekání na nebe...

Tak se jmenuje poslední kniha, kterou vydal Dr. Larry Crabb v minulém roce. Dr. Crabb už se dočkal, 28. 2. odešel do věčnosti k Pánu. Larry Crabb byl známý křesťanský autor, psycholog, který v podstatě od základu vybudoval oblast biblického poradenství. Napsal přes 25 knih, z nichž v češtině vyšly např. Změna začíná uvnitř, Modlitba, Rozbité sny, Adamovo mlčení, Když Boží cesty nedávají smysl.

V rozhovoru v roce 2010 řekl: „Jsem 40 let klinickým psychologem a došel jsem k poznání, že psychologie má své místo, ale nezabývá se samou podstatou života. Potřebujeme evangelium, které jde mnohem dál, než co může nabídnout psychologie.“ Podobně jako C. S. Lewis, sv. Augustin či Blaise Pascal prožil i Crabb, že tu nejhlubší touhu v člověku může naplnit jen Bůh skrze Ježíše Krista (napsal o tom knihu Finding God). Kolem roku 1970 prošel Crabb krizí profesionální i krizí víry. Měl pocit, že křesťanství nedává odpovědi na otázky jeho klientů – zneužívání, trauma, úzkost, deprese. A psychologie zase neuznávala problém hříchu a potřebu spásy. Řešení našel v biblickém poradenství, které znovu objevil a začal vyučovat na univerzitě. Poselství v jeho knihách není nové, ale propojuje jednoduché staré pravdy křesťanské teologie s psychologii: hřích a jeho důsledky, jako je zaměřenost na své já, závislosti, potřeba odpuštění a obrácení, Kristus v centru našeho života, vztah k Bohu jako Otci. Postupem času došel k poznání, že terapie nejlépe funguje v rámci vztahů, když je člověk ve vztazích opravdový, zranitelný. Larry Crabb o tom nejen psal a přednášel, ale sám takový byl. Rád vtipkoval, mezi přáteli byl známý tím, že napodoboval Elvise Presleyho. O své studenty měl opravdový zájem. Svě poslání viděl v opřávání Kristova obrazu v druhém

člověku a přivádění k jeho zdroji. Objevil osobně vztah uvnitř Boží Trojice, do kterého jsme pozváni. „Pokud jsme opravdu stvořeni k Božímu obrazu, tak neseme obraz společenství. Byli jsme vytvořeni, abychom existovali ve společenství a nějakým způsobem musí být možné spolu vzájemně fungovat jako fungují vztahy uvnitř Trojice.“ Nazývá to „čisté zaměření na jiné“. „Všimněte si např. způsobu, jak Bůh Otec vyvyšuje Syna, Ježíš ustavuje autoritu Ducha Svatého a Duch Svatý nás vede k Otci. Když se dívám zpět na svůj život, ta nejvydařenější období, nejvíc plná radosti, vždycky odrážela vztahy uvnitř Trojice.“

Tyto vztahy a duchovní formování křesťanů má plnit Církev.

Jackson Cramer, který navštívil olomoucký sbor spolu s Rescued, je pastorem sboru v USA, v Boise Idaho a po studiu psychologie na Standfordské univerzitě získal druhý magisterský titul v oboru biblického poradenství na univerzitě v Coloradu. Program tehdy vedl Larry Crabb a Dan Allender. Jackson vzpomíná: „Studium pro mne znamenalo zásadní životní změnu, Larry a Dan mi pomohli vypořádat se s hlubokými problémy hříchu a traumat v mé duši a pomohli mi růst do hlubší závislosti na Ježíši. Znal Larryho osobně pro mne bylo radostí, už kvůli jeho opravdové lásce k lidem. I když si s ním byl třeba jen pár minut, vždycky jsi vnímal, že má o tebe hluboký zájem a touží být ve tvém životě požehnáním. Nejvíc mne ovlivnil jeho stálý důraz na to, jak hřích působí na lidskou duši, pomáhal nám učit se s tím vypořádat, činit z toho pokání a důvěřovat v tom všem Bohu. Postupně se jeho zaměření posunulo od biblického poradenství k duchovnímu doprovázení, které především povzbuzuje k hlubšímu cholení s Bohem. Ten to posun ve mně osobně rezonuje.“

Larry Crabb bojoval s rakovinou s přestávkami více než 24 let. Znal utrpení nejen od svých klientů, ale i velmi osobně. Bral je jako příležitost přiblížit se Bohu. Tyto zkušenosti odráží i několik jeho rad:

1. *Přijdou období, možná to budou dny, možná roky, kdy se tě žádná pravda, jakkoliv vyjádřená – ať už z Písma, v modlitbě, od přátel, v hudbě či tanci – nebude dotýkat dostatečně hluboko, aby ti dodala radost nebo naději. V těchto obdobích si připomínej, že to byl právě ten moment, kdy náš Pán ztratil pocit Otcovy přítomnosti, kdy Bůh v Kristu usmířoval svět se sebou. Někdy se nejlepší práce Ducha Svatého děje v těch nejhorších časech.*
2. *Přijdou období, kdy tě upřímný pohled do zrcadla tvé duše naplní znechucením a zoufalstvím. Během těchto období jsme očisťováni od pýchy, jsme znehybněni v tiché pustině. Tehdy budeš schopen spočinout u paty kříže a poznávat lásku Ukřižovaného.*
3. *Jen utrpení vzbuzuje tu nejhlubší žízeň. Jen nejistota rodí pevnou naději. Jen selhání a strach tě vyvádí ke středu tvé Bohem naplněné duše a pak budeš volný, aby ses stal básní, kterou píše Bůh.*
4. *Přijdou období požehnání, svobody a radosti, která se budou zdát bez konce. Pokud se upneš na ta období, tak dostaneš menší*

zápasy v přinášení Božího Království. Pokud se přimkneš ke zdroji toho požehnání, svobody a radosti, dostaneš za odměnu těžké boje, které mohou dosáhnout mnohem víc.

5. *Když je vše ztraceno, vše bude získáno. Přijetí prázdnoty a zlomenost v nás tvoří volný prostor, zbavený všeho, po čem lidská duše touží. Bůh, který vylévá svého Ducha, se nedokáže dívat na tuto prázdnotu, aniž by ji naplnil – svým způsobem a ve svém čase.*

Jedním z mentorů Larryho Crabba byl i katolický laik Brennan Manning (autor knihy Evangelium zlomených). Larry Crabb založil službu zaměřenou na duchovní formaci Larger Story (Větší příběh) Dr. Crabb k tomu píše: „Každý z nás se učíme žít v Božím „větším příběhu“, uvědomujeme si porušenost stvoření, ale jako křesťané můžeme žít ve spojení s Bohem způsobem, který nám dává sílu milovat... Naše životy jsou malé lidské životy, ale v očích Toho, který nás nazývá milovanými, jsme velcí, větší než roky, které máme.“

Dr. Larry Crabb nar. 1. 1. 1944 – 28. 2. 2021.

(Poslední kniha se jmenuje Waiting for heaven: Freedom from the incurable addiction to self. Čekání na nebe: Svoboda od nevyčleptelné závislosti na sobě.)

-dk-

Proč právě Ježíš Kristus?**Proč právě Ježíš Kristus je Spasitelem, Zachráncem světa?**

Je mnoho lidí, kteří věří, že smrtí život nekončí. A různá náboženství předkládají své cesty řešení problémů zla, smrti a věčného života. Křesťané věří, že tou cestou k Bohu Otci, tím pravým Zachráncem je Boží Syn, Ježíš Kristus. Proč právě On, a ne někdo jiný?

Začnu opět úryvkem z Narnie, z knihy Lev, čarodějnice a skříň od C. S. Lewise:

„Mezi stvořeními se náhle ozvalo zděšené vyty a blekotání. Spatřili přicházet obrovského lva a zdálo se, že dokonce i Čarodějníci na okamžik ochromil strach. Rychle se však vzpamatovala a divoce, bouřlivě se rozesmála. „Ten hlupák!“ Výkřikla. „Ten hlupák skutečně přišel. Svažte ho! Pevně!“ Lucinka

a Zuzana zatajily dech a očekávaly, že Aslan zařve a vrhne se na své nepřátele. Ale nestalo se nic. .... Následuje popis toho, jak Aslan nekladl žádný odpor, když ho tupili, posmívali se mu, oholili mu hřívu, dali mu náhubek. Čteme, že Lucince jeho tvář připadala ještě statečnější, krásnější a trpělivější než dřív. Stačilo by jediné kousnutí, ale lev se ani nepohnul. .... Z popisu vybírám některé části: „*Bílá Čarodějnice si pak začala broudit nůž. Když na jeho čepel dopadlo světlo pochodní, zdálo se dívkám, že nůž je z kamene a ne z oceli, a že má nějaký zvláštní, zlý tvar. Konečně přistoupila blíž. Zastavila se u Aslanovy hlavy. Tváří jí škubala divoká vášně, ale jeho obličej hleď klidně vzhůru na nebe a nebyl v něm ani hněv, ani strach, jen trocha smutku. ... Samotnou Aslanovu smrt dívky neviděly. Nedokázaly se na to dívat a zakryly si tvář dlaněmi.*“

Zabití Aslana se velmi nápadně podobá ukřižování Ježíše Krista. Ježíš, který dobrovolně obětoval svůj život, a i když zachraňoval mnohé, a bylo zjevné, že má moc, tak ji nevyužil. Jako bezmocný, bezbranný dovolil, aby ho bičovali, posmívali se mu, plivali do tváře, křivě ho obvinili a nakonec přibíli na kříž. Při Jeho ukřižování byli přítomni svědkové, kteří viděli, že neumírá jako obyčejný člověk, ale jako Bůh sám. Podle zpráv očitých svědků také víme, že bylo velké zemetřesení a na tři hodiny po celé zemi nastala temnota.

Vypadlo to jako úplný konec, jako vítězství temnoty, smrti a naprostého zla. Tři dny Ježíšovi přátelé truchlili, než se první z nich setkali se vzkříšeným Ježíšem. Pro ty, kdo o tom jenom slyšeli, bylo těžké tomu uvěřit. Ale ti, kdo se s Ním po vzkříšení setkali, byli

tu zkušeností tak hluboce proměněni, že si tu radost nemohli nechat pro sebe. Stal se zážrak! Smrt byla poražena! Život zvítězil!

Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne.“

Ježíš byl plně člověk a zároveň plně Bůh, protože se narodil z Marie Panny, jak vyznávají křesťané už od počátku. Marie nebyla vdaná a nežila s mužem, ale Ježíš byl v jejím lůně počat z Duchu Svatého. A proto byl jako jediný člověk bez hříchu, zcela čistý, nevinný. A právě proto se mohl jako jediný obětovat pro celé lidstvo, pro celé stvoření a zvrátit chod dějin, otevřít dveře do nebe, k Bohu Otci.

Důvodů, proč právě Ježíš je jediný skutečný Zachránce, je mnoho. V Bibli, ve Starém zákoně je velký počet proroctví o Mesiáši, Zachránce, od takových detailů jako ve kterém městě se narodí, ze kterého rodu, odkud budou jeho rodiče, až po to, jakou smrtí zemře, a že ho Židé, kteří tolik očekávali Zachránce, nepoznají a odmítnou. Bylo mnoho lidí v průběhu dějin až dodnes, kteří se vydávali za Spasitele světa. Ale všechna ta proroctví se naplnila jenom v Ježíši.

Bible říká ve Sk 4,12: „V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjevného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Z toho vyplývá, že Ježíš je jediný skutečný Zachránce. Možná si řeknete, že lidé se přece k Bohu dostanou různými způsoby. Ano, různých impulsů, proto, abychom začali přemýšlet o Bohu, může být hodně, ale dveře k Bohu otevřel jen Ježíš. A i když je to dnes nemoderní říkat, tak existuje jen jedna absolutní Pravda (jinak by vše bylo relativní a zpochybnitelné), a jen Jeden pravý Bůh, který přišel na zem v Ježíši Kristu.

Dana Kenningová napsala pro rádio 7 sérii 16 dílů pro pořad **Základy**, který je o elementárních pravdách křesťanské víry. Některá z témat vychází v Poslu. Celou tuto sérii můžete poslouchat na rádiu 7 od 22. 2. po 16 týdnů každé úterý 9,30 h a středu v 16 h. Odvysílané pořady najdete v archivu rádia. www.radio7.cz.

3. zasedání 35. synodu ČCE (20. – 22. května 2021)

TISK č. 1

Všem sborům a kazatelským stanicím ČCE,
všem poslancům a poradcům 35. synodu ČCE

Praha, 16. dubna 2021
Č.j.: ÚCK/222/2021

Svolání 3. zasedání 35. synodu ČCE

Vážené sestry, vážení bratři,

v souladu s ustanovením [Řádu o správě církve čl. 38](#) svolává synodní rada ČCE na návrh předsednictva synodu 3. zasedání 35. synodu ČCE na dny **20. – 22. května 2021**.

Jak byli informováni členové synodu dopisem ze dne 24. února 2021 (č.j. ÚCK/131/2021), jsou zvažovány a připravovány, vzhledem k pandemické situaci, dvě varianty konání synodu, a to:

- **jednodenní plenární jednání synodu v Praze v pátek 21. května 2021** v Komunitním centru Matky Terezy v Praze – Hájích,
- **online jednání synodu ve stanoveném termínu 20. – 22. května 2021.**

Definitivní rozhodnutí o formě jednání 3. zasedání 35. synodu Vám sdělíme dne 7. května 2021.

Pokud se synod sejde „živě“ v Praze, prosíme o pochopení, že za této situace nebude zvána k účasti veřejnost. Důvod je jediný, a sice abychom se zřetelem k protiepidemickým opatřením nerozšiřovali počet přítomných.

Věříme, že jednání synodu bude, bez ohledu na jeho podobu, úspěšné a požehnané.

S bratrskými pozdravy

Daniel Ženatý
synodní senior

Vladimír Zikmund
synodní kurátor

Jiří Gruber
předseda 35. synodu

Význam motto Noci kostelů 2021

Žalm 104

Žalm 104, čítající 35 veršů, je především velkolepou oslavou stvoření, tedy radostí nad tím, jak Bůh učinil svět. V žádném jiném žalmu se nezmiňuje tolik prvků přírody a nejmenuje tolik zvířat. Koncepce celého žalmu sleduje první kapitolu Bible, která vypráví o stvoření světa v sedmi dnech (Gn 1). Podle tohoto textu je stvoření světa rozděleno po určitých blocích – nejprve světlo, následně se oddělí vody a vznikne souš, která se v dalším dnu zazelená rostlinami a stromy. Teprve potom Bůh přivádí na oblohu slunce a měsíce, a pak přijdou na pořad zvířata. Jako poslední byl stvořen člověk.

Motto Noci kostelů

Motto Noci kostelů 2021 je citací verše 20. Je důležité číst tento verš v širší souvislosti, abychom porozuměli, co měl autor na mysli:

- 19 Učinil jsi měsíc k určování času, slunce ví, kdy k západu se schýlí.
- 20 Přivádíš tmu, noc se snese, celý les se hemží zvěří;
- 21 lvíčata řvou po kořisti, na Bohu se dožadují stravy.
- 22 Slunce vychází a stahují se, v doupatcích se ukládají k odpočinku.
- 23 Člověk vyjde za svou práci a koná službu až do večera.
- 24 Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.

Český ekumenický překlad

Výklad veršů

Jde o místo, které v žalmu popisuje stvoření měsíce a slunce. Autor první knihy Bible (Genesis) sestavil text snad na základě ústní tradice. Každopádně text, který dnes

čteme, pochází z cca 7. století před Kristem. Pisatel si vůbec neláme hlavu s tím, co nám přijde jako samozřejmé z hlediska vzniku světa. Popisuje stvoření nikoli jako historik či fyzik. Ale jako teolog vysvětluje, jaký mají význam ve vztahu k Bohu a velmi rád k tomu využívá příběh nebo poezii. Bůh podle něj tvoří slunce a měsíc později než zemi a její zeleň. Nebeská tělesa totiž určují čas a to je jejich úloha. Některé okolní národy uctívaly slunce či měsíc jako své bohy (např. sousední Egypt). Zde se však jasně říká, že ač jsou slunce či hvězdy člověku nedostupné, jsou pouze stvořením a žádným božstvím, tedy to, co dnes již potvrzuje fyzika a astronomie.

Noc pro tehdejšího člověka byla časem bez světla. I oheň byl vzácným, alespoň uprostřed izraelské polopouště nebyl rozhodně samozřejmostí. Potkat v pustinách rozlehlé polopouště šelmy, lvy nebo vlky znamenalo velké ohrožení. Tma je tedy symbolem velkého nebezpečí.

A jistě tu můžeme tušit i duchovní rovinu, která vnímala tmu jako čas vlády zla, všeho pokřiveného, ohrožujícího. Ale žalmista tu vyslovuje dech beroucí věc: I tma a vše, co se v ní odehrává, neuniká Boží moci. Nic se neděje bez jeho dopuštění.

Žalm 104 je velikou chválou Boha za celý svět, přírodu, ale také fungování světa a to i přes to, že se v něm můžeme cítit ohrožováni. Jakoby sděloval, že stvořený svět je darem od Boha a je důvodem naší chvály Bohu a radosti nad tímto velkolepým darem.

Proč motto Noci kostelů 2021 (prozatím plánována na 28. 5. 2021)

Autoři motto se pokusili spojit téma Noci otevřených kostelů s tématem úcty k životnímu prostředí. Ne náhodou se tak děje v roce, kdy je celý svět zmítán pandemií covid a mnozí lidé si kladou otázku, zda je to trest od Boha, zda má Bůh moc nad tímto světem... Ale právě zmíněný biblický verš ukazuje, že je třeba vidět věci v širší souvislosti. Nejde jen o nemalé utrpení způsobené virem. Jde o to, že člověk znovu a znovu nesmí ztratit ze zřetele, že není králem stvo-

ření, ale jeho součástí. Ve světě platí pevná pravidla, ať se týkají nebeských těles, biologické mikrostruktury živé přírody nebo mezilidských vztahů. Tato pravidla můžeme respektovat nebo popírat, a podle toho se objeví plody našeho konání.

I obyčejný kostelíček, malý kříž v polích někde za vesnicí nebo třeba kostel vtěsnaný mezi domy našeho města vypráví příběh o vztahu lidí a Boha. Ti, kdo kostel či kapli vybudovali, se pokorně skláněli před dárce řádu, Tvůrcem stvoření. Každá věž ukazující na nebe jakoby hlásala, že jsme stále menší, než Bůh. Stvoření, příroda, život je úžasný dar, který máme s vděčností a pokorou spravovat, nikoli bořit, pošlapávat a pohrdat jimi.

P. Michal Němeček

ředitel Pastoračního střediska Praha

VELIKONOCE

Motto: Ev. Sv. Lukáše 19–30

*Bože, jak rychle plyne tvůj čas
a kolik to bylo již pátků
veliká noc se blíží zas
Pán opět přijíždí na oslátku*

*Přijíždí oblečen ve svou slávu
po pláštích a přes palmoví
ta cesta vede jenom na popravu
o které On a Otec ví*

*Pane náš, pomoz nyní nám
odolat všem zemským nálezám
ať neskončíme jenom v hrobě
ale vstaneme a dojdeme k Tobě...*

*Za tři dny chrám postaví znovu
ve kterém víra bude zráti
pro svoji lásku dostojí slovu
jak odešel, tak se i jednou vrátí*

Pavel Janošík st.
LP 2021

Sčítání 2021

Milé sestry, milí bratři,
na přelomu března a dubna t. r. začne v České republice sčítání lidu, které probíhá pravidelně jednou za 10 let.

Také letos bude jeho součástí otázka na náboženskou víru (v listinném sčítacím formuláři kolonka B10). Ta je formulována slovy: „Uvedte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte).“

Otázka je sice zařazena jako nepovinná a formálně její výsledky k ničemu konkrétnímu neslouží, z minulosti ale víme, že výsledky se stanou podkladem pro rozhodování státních a veřejných institucí ve vztahu k církvím na příštích 10 let.

Proto vás prosíme, ač je údaj dobrovolný a nepovinný, abyste kolonku vyplnili.

Statistický úřad v instrukcích k formuláři vyzývá, aby lidé vyplňovali název církve co nejpřesnějším oficiálním názvem. V případě naší církve je tedy náležitým tvarem:

„Českobratrská církev evangelická“.

Obracíme se touto výzvou nejen na členy farních sborů, ale také na vás, kteří formálně členy nejste, a přesto se k naší církvi hlásíte, sympatizujete s ní, účastníte se některých akcí, máte v ní své přátele... Pokud je to v souladu s vaším přesvědčením, vyplňte také, prosíme, „Českobratrská církev evangelická“ v kolonce „Náboženská víra“.

Online fáze Sčítání 2021 začíná 27. března a trvá do 9. dubna. Probíhá pomocí internetových dotazníků nebo prostřednictvím mobilní aplikace. Pro ty, kdo nevyplní formuláře v digitální podobě, navazuje od 17. dubna listinné sčítání, které vrcholí 11. května.

Budeme rádi, když této informaci věnujete prostor ve sborových ohlášeních a dopisech, na webech i sociálních sítích či v osobních rozhovorech.

**Synodní rada
Českobratrské církve evangelické**

Pozdrav muslimům žijícím v Česku

Pokoj vám! Na počátku ramadánu vás zdravíme s přáním pokoje a zdaru. Ať smíte i v této nesnadné době prožít následující postní měsíc pokojně a plně. Ať vám poslouží k prohloubení vaší víry. Máme naději, že můžeme spolu žít v míru v jedné zemi. Rozdíly a nedorozumění mohou být překonány osobním setkáním, trpělivým rozhovorem, a především pokorným vyznáním, že Bůh je větší než naše představy o něm.

PavPokorný
náměstek synodního seniora

Evangelické středisko Chotěboř

V letošním roce si budeme připomínat 50 let od otevření Evangelického střediska v Chotěboři.

Pobyt ve středisku o prázdninách 2021 – pouze za předpokladu uvolnění epidemických opatření.

Sdělujeme Vám, že na letní prázdniny 2021 ve středisku v Chotěboři opět připravujeme program pro rekreaci rodin s dětmi a rekreaci jednotlivců. Jsou zváni všichni, kdo chtějí prožít v evangelickém společenství část své dovolené, i při společných pobožnostech. V tomto roce máme k dispozici pět běhů po 7 dnech a jeden běh čtrnáctidenní:

- 1. běh od 3. 7. do 10. 7. – Víra a Světlo, s. f. M. Zemánková
- 2. běh od 10. 7. do 24. 7. – hudební, vedení běhu je v jednání
- 3. běh od 24. 7. do 31. 7. – rodinná rekreace, vedení běhu je v jednání
- 4. běh od 31. 7. do 7. 8. – rodinná rekreace, br. f. L. Červenka

- 5. běh od 7. 8. do 14. 8. – rodinná rekreace, vedení běhu je v jednání

- 6. běh od 14. 8. do 21. 8. – rodinná rekreace, br. f. T. Matějovský

Možnost přihlašování umožníme ve druhé polovině března až podle aktuální epidemické situace

Při potvrzení přihlášek budeme postupovat podle těchto kritérií:

- přednost budou mít rodiny s dětmi nebo obdobné skupiny
- budeme hledět uspokojit především členy naší církve, jejichž přihláška je potvrzena sborem
- je možné se přihlásit i na dva i více běhů za sebou
- nezapomeňte, že není možné z hygienických důvodů brát s sebou žádná živá zvířata (psy, ptáky apod.)
- uzávěrka přihlášek je 31. května 2021: teprve po jejich vyřízení se budeme moci zabývat přihláškami došlými po tomto termínu.

Nový zpěvník pro sbor i pro rodinu

Evangelická církev vydává nový zpěvník. Pro svou soukromou potřebu si jej můžete objednat i vy.

- **800 písní na 1200 stranách**; to nejlepší z EZ, Svitáku a dalších zpěvníků + nové písně a doprovodné texty (modlitby, krátké pobožnosti)
- bude vydána i **elektronická verze** pro Android a iOS
- cena zpěvníku v předobjednávce je **400 Kč**
- rozměr **12 cm×18 cm**

Zpěvníky budou nejprve objednávány na základě poptávek jednotlivých sborů. **Prostřednictvím sborů je nyní možné si objednat zpěvníky i do rodin.** Pokud máte zájem o nový zpěvník pro svou soukromou potřebu, dejte nám vědět emailem, telefonem nebo na listině v kostele. **Je možné také přihlášení do google tabulky na webu našeho sboru.** Vaši poptávku připočteme ke sborové.

Byla již zahájena veřejná sbírka na nový zpěvník. Více informací naleznete na webu <https://evangelickyzpevník.cz/>

Od množství objednávek pro celou církev se odvíjí konečná cena zpěvníku.

Také je možné podpořit sbor tak, že jednotlivci zasponzorují jeden nebo víc zpěvníků. V takovém případě do věnovaného zpěvníku k obecnému užívání napíšeme jméno dárce. Prosíme vás tedy, abyste tuto podporu podle svých možností zvážili.

Ve sboru zahájíme sbírku na nový zpěvník 1. června 2021. Objednávejte už nyní.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel

2021-XXII. ročník

1/5 Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 4. 2021

Vyšlo: 25. 4. 2021

Uzávěrka příštího čísla: 15. 5. 2021

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz